

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп 5/2020
22.12.2020. године
Београд

ОСНОВНИ СУД У СОМБОРУ

СОМБОР

ВЕЗА: Пл. 122/20

Извод из записника са VI седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 22.12.2020. године.

О Д Л У К А

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев Основног суда у Сомбору за покретање поступка решавања спорног правног питања.

Образложење

Основни суд у Сомбору је актом 7Пл. 122/20 од 16.07.2020. године, позивајући се на одредбе чланова 180.-185. ЗПП, поднео захтев Врховном касационом суду за решавање спорног правног питања.

У захтеву је наведено да је пред Основним судом у Сомбору, од стране тужиоца БДФ СИСТЕМА д.о.о. поднет већи број тужби истоветне правне садржине (за сада 164) којима се тражи издавање платних налога ради наплате потраживања тужиоца према различитим туженима по основу неплаћених дневних карата за паркирање. У тужбама се наводи да је ЈКП „Паркинг сервис“ Сомбор своја потраживања по том основу уступио тужиоцу уговором о уступању потраживања ради наплаћивања од 05.03.2020. године, који је поднео уз тужбу, као и дневне карте које су издате туженима који су користили услуге паркирања противно Одлуци о паркирању возила Града Сомбора, а које нису платили ЈКП „Паркинг сервис“, опомене пред утужење са повратницама, а након што је прибавио податке о власницима возила од МУП-а. Свој правни интерес за подношење тужби са предлогом за издавање платног налога тужилац је засновао на постојању уговора о

уступању потраживања и неизмиреним дуговањима тужених и тражио да суд обавезе тужене да му исплате износе од по 1.000,00 динара за сваку неплаћену дневну карту, са законском затезном каматом од дана протекла рока за њихово плаћање па до исплате, као и да му накнаде трошкове издавања платног налога. У већини случајева постојање правног интереса тужиоца за подношење тужбе са предлогом за издавање платног налога се није посебно преиспитивало, док у оним предметима, у којима је постојање правног интереса тужиоца било предмет помнијег разматрања, поставило се питање да ли је тужилац, у смислу одредбе члана 455. став 4. Закона о парничном поступку, учинио вероватном постојање правног интереса за подношење тужбе са предлогом за издавање платног налога, односно за тражење правне заштите у парници, имајући у виду да располаже, односно да може да прибави исправе на основу којих може да тражи извршење у складу са одредбама чланова 48. став 1. и 52. став 2. тачка 4. Закона о извршењу и обезбеђењу. Налазећи да потраживање по основу дневних карата представља комуналну или сродну услугу у смислу одредбе члана 3. став 1 тачка 7. Закона о комуналним делатностима (Сл. гласник РС бр. 88/2018 са изменама и допунама), те да су испуњени и други формални и материјални услови да приложени изводи из пословне књиге ЈКП „Паркинг сервис“ Сомбор представљају веродостојне исправе у смислу одредбе члана 52. став 2. тачка 4. ЗИО, поједине судије су закључиле да тужилац располаже веродостојном исправом на основу које може да тражи извршење у складу са ЗИО, а у погледу чињенице да веродостојне исправе не гласе на тужиоца као повериоца, већ на ЈКП „Паркинг сервис“ Сомбор, упућују на примену одредбе члана 48. став 1. ЗИО сматрајући да је приложени уговор о уступању потраживања са ЈКП „Паркинг сервис“ Сомбор доказ о преласку, односно преносу потраживања са лица означеног у веродостојној исправи, као повериоца на тужиоца, с тим да није једино испуњен услов његове овере по закону коју тужилац може у свако доба и без икаквих препрека да изврши у складу са одредбама Закона о оверавању потписа, рукописа и преписа (Сл. гласник РС бр. 93/2014 са изменама и допунама), чиме би у потпуности били испуњени услови за вођење извршног поступка на основу веродостојних исправа којима располаже у смислу одредбе члана 3. став 3. ЗИО, због чега су, након одржавања рочишта за одбацивање тужбе у смислу члана 294. став 2. ЗПП, тужбе одбациване. У ожалбеној фази другостепени суд је укидао првостепена решења износећи правни став да важећим прописима није установљена обавеза уговорача код уговора о уступању потраживања да оверавају такав уговор, због чега се не може применити правно тумачење првостепеног суда, те да последишно нису испуњени ни услови за вођење извршног поступка у корист тужиоца, односно да он има правни интерес за издавање платног налога.

Исто правно питање, у међувремену, је било постављено и представницима Виших судова са подручја Апелационог суда у Новом Саду, који су на састанку одржаном дана 14.10.2019. године усагласили правни став да, ако тужилац у прилогу тужбе није поднео исправу на основу које се у складу са чланом 52. став 2. тачка 4. ЗИО може тражити извршење, онда он има правни интерес за подношење тужбе са предлогом за издавање платног налога и нема места одбацивању тужбе.

Спорно правно питање о коме тражи да Врховни касациони суд заузме став Основни суд у Сомбору је формулисао:

Да ли постоји правни интерес тужиоца, правног лица коме је вршилац комуналних делатности уступио потраживање по основу неплаћених дневних карата за паркирање, за подношење тужбе са предлогом за издавање платног налога, у ситуацији када тужилац располаже веродостојном исправом која гласи на уступиоца потраживања и уговором о уступању потраживања као доказом да је потраживање прешло на њега, који није по закону оверен.

Врховни касациони суд је на седници Грађанског одељења одржаној 22.12.2020. године, одбацио захтев за решавање спорног правног питања на основу члана 182. став 2. Закона о парничном поступку, јер је о таквом захтеву већ донео одлуку.

Наиме, на истој седници, Врховни касациони суд је у предмету Спп 4/2020 у поступку решавања спорног правног питања по захтеву Основног суда у Јагодини, усвојио правни став који ће након верификације потписима судија, бити објављен на сајту www.vk.sud.rs

**Заменик председника Грађанског одељења
судија Звездана Лутовац**

